

Dr. phil. Wolfgang Thüne diplomás meteorológus:

A WBGU és a globális klímakrízis megoldása

Hozzászólás a német 2017 évi G20-elnökséghez

Oppenheim, 2017. január 25.

<https://www.eike-klima-energie.eu/2017/01/25/der-wbgu-und-die-bewaeltigung-der-globalen-klimakrise/>

Fordította: Dr. Kalmár István

http://energiaakademia.lapunk.hu/tarhely/energiaakademia/dokumentumok/201702/wolfgang_thune_cikk.pdf

(A cikk összefoglalása.)

A húsz legfontosabb ipari és fejlődő ország csoportja (G20) német elnökségének kezdetekor a Globális Környezetváltozási Tudományos Tanácsadó Testület (Wissenschaftliche Beirat Globale Umweltveränderungen - WBGU¹) egy rendkívüli szakvéleményt publikált **„Fejlődés és igazságosság, átalakítás által: A négy nagy I”** („*Entwicklung und Gerechtigkeit durch Transformation: Die vier großen I*“) címen. A testület elnöke Hans Joachim Schellnhuber ennek tartalmát a Fränkische Nachrichten 2017. január 13-i számában az alábbiak szerint mutatta be röviden: **„A világot 2050-ig messzemenően dekarbonizálnunk (szénmentesítenünk) kell. A szénelapú áramtermelést 2030-ig abba kell hagyni, és a belső égésű motoroknak a történelem szemétdobján kell landolniuk. El kell búcsúzzunk a cementtől is mint építőanyagtól. Ez egy, csak az ipari forradalommal összehasonlítható váltás”**.

Eszköz a négy nagy „I”: Innovációk, Infrastruktúrák, Investíciók, Inklúzió. Az inklúzió egyes számban szerepel, mert ez egyirányú cselekvés, amit már nem lehet visszacsinálni. Amennyiben az inklúzió, mint globális cél „a társadalom átalakítása a fenntarthatóság érdekében” elérésre kerül, akkor a világban az „alakító állam” az, amely „világkormányként” az egyenlőtlenségeket megszünteti, a „szociális kohéziót” megerősíti és „békeprogrammá” alakul. A „globális inklúzió” az összes „erőforrás- és elosztási konfliktust” megszünteti, és ezzel megakadályozza a „polgárháborúk valamint a tömeges menekülések” kialakulását. A mai globalizációs válság megoldására egy új „Deal”-re, egy a fenntarthatóságot és inklúziót biztosító (globális) társadalmi szerződésre van szükség, amely a nemzetállamok határain túlmutat és a világgazdaság jelenlegi stagnációját az új „a civilizáció és a természet békéjét helyreállító” projekttel látja megoldhatónak.”

A WBGU nem mondja meg konkrétan mi rejtőzik igazából a császár új ruhája, a „klímavédelem” alatt. Talán erre található utalás David Rockefeller 1999-ben, a Newsweeknek adott interjújában: *„Valaminek ki kell váltania a kormányokat, és számomra úgy tűnik, hogy erre a legjobban a privát hatalom alkalmas.”* Ha a világhatalom a cél, akkor a magánhatalmak útjában állnak a nemzetállami demokráciák, és el kell takarítani őket. A WBGU figyelemfelhívása a „diktatórikus nemzeti nacionalizmus” felemelkedésének veszélyeire, egy elterelő hadművelet. A Föld összes demokráciájában meg kellene szólalniuk a vészcsengőknek. A létükről van szó. Az ENSZ tagállamainak szabad és demokratikus alaprendjéről van szó. A „pénz uralja a világot” mottó jelentse a jövőt?

---

¹ 1992-ben, a Rio de Janeiro/Brazíliában megtartott „Föld csúcstalálkozó” alkalmából megalapított szervezet

A marxizmus és az ökológizmus a WBGU elképzelt világában kimondatlanul egy kvázi vallásos ideológiává alakult, ahol a globális „ökoszocializmusban” a Föld összes egyéni és kollektív „ego”-ja mintegy szellemi „felépítményében” olvad össze. Minden eddigi „krízisdinamika” az igen „lassan bevezetett környezetvédelmi szabályozásnak” a hibája miatt van. A „világgazdaság szokásos modellje” nem működőképes, úgyhogy a jelszó: „átalakítani, nem javítani”. A kereteket a „közjó szolgálatában” kell újjáalakítani. A megbízás tehát a következő: „Átalakítás egy fenntartható világtársadalom és világuralom érdekében!” A klíma kiválóan alkalmas mindenféle klímamese alapanyagául. Arra is kiválóan alkalmas, hogy irányított átalakítási magatartási tippeket adjon a társadalmi változtatások politikailag helyes mederbe való tereléséhez. A „kommunizmus” bukása után a világpolitika újjáalakítása volt a cél az „ökológiai egyensúly” égisze alatt.

A „klímavédelem” nem tényeken alapuló, és ezért lehetetlen vállalkozás. Tény az időjárás. Ha már elmúlt, akkor a „klíma” leírja az időjárás múltját, a védekezés ellene illúzió. Ha a villám már becsapott, akkor ezt a tényt már nem lehet vissza csinálni! A klímavédelem fogalma a kezdetektől butaság! A klíma olyan fogalom, amely statisztikailag az időjárásból vezethető le. A klíma nem természeti jelenség, mint az időjárás és ezért nem él önálló életet. A „klímakövetkezményekkel” kapcsolatos határozatok üres frázisok, amelyek az üres szalma csépléséhez hasonlítanak. Ilyen szempontból kell „elhelyezni a térben” azt a kérdést, hogy mire gondoltak a Föld államférfiai Párizsban, amikor a „globális felmelegedés korlátozásáról” határoztak?

A WBGU minden kiterjesztés nélkül kimondja: „a felvázolt dekarbonizáció nem kevesebb, mint a Föld egészére kiterjedő ipari forradalom”! Ez a teremtés harmadik napjának újrájátszása lenne. Ezen a napon teremtettek meg ugyanis a „zöld növények” az „elsődleges termelők”, ami a Földön lévő összes magasabb életforma alapját képezi. A fotószintézis egyenletében három elem található, amire a Földön minden életforma felépült, a „zöld növények” és minden „magasabb rendű” életforma. Ezek az elemek a hidrogén H, az oxigén O, és a szén C. Ha ezek közül az elemek közül bármelyiket elvesszük, akkor összeomlik a növények, állatok és az ember létalapja! Ezt a WBGU is tudja, mivel ezt írja: „az iparosítás kezdete óta „megnövekedett a fotószintézis” és ezzel a növények fokozottabb növekedése figyelhető meg.

WBGU rendkívüli szakértői véleménye annak mintapéldája, hogy miképpen lehet politikailag kényes célokat kódolni és felismerhetetlenné tenni, mindaddig, amíg azok a parlamenti akadályokat be nem veszik. Ha először „a nép véleményét” és a „törvényeket” összekovácsolták, akkor belépnek a tárgyi kényszerítések, és akkor már nem lehet visszafordulni. Ez az út bevált, hiszen csak nagyon kevés megválasztott képviselő olvassa el előzetesen azt, amit nekik elfogadásra ajánlanak. Nem csoda, ha a polgárságban a politikába vetett bizalom gyorsan csökken, mivel a politika nem meri felvállalni, hogy a polgároknak „tisztá vizet öntsön” a poharába, és igazat mondjon, amint azt a polgároktól is megköveteli.